

ಗೋವಾಲಕ್ಷ್ಯ ಕುಂಟನಿ

ಉಪಿನಂಗಡಿ ಸಮೀವೆದ ಕುಂಟನಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಥೆಗಾರ ಗೋವಾಲಕ್ಷ್ಯ, ಒದಿದ್ದು ಬಿ.ಕಾಂ. ಬರಹದಲ್ಲಿ ಅವಾರ ಅನತ್ಯೇ ಹೊಂದಿದ್ದ ಇವರು ಕೃಷ್ಣಯ ಜೊತೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾತ್ರಂ ಮರಂಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದ ಗೋವಾಲಕ್ಷ್ಯ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೃಷ್ಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಕೊಟ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಆಗ್ಗೆ ಗ್ರಂಥ ಗ್ರಂಥಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಹೊಸಬರಿಂದ ಕತೆ ಹೇಳಿಸುವ, ಕತೆ ಬರೆಯುವದನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗೋವಾಲಕ್ಷ್ಯ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಜಳಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ 'ವ್ಯತ್ಯಾರತ ಶ್ರವಣವು', 'ಅಮೇಲ್ ಇವನು' ಮತ್ತು 'ಅಪ್ಪನ ನೀಲೀಕಣ್ಣು' ಎಂಬ ಮೂರು ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ಚಿತ್ರ: ಡಿ.ಸಿ. ನಾಗೇಶ್

ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಅಪ್ಪೇನೂ ತ್ಯಾಗಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಬರದಿದ್ದಳು. ಪತ್ರದ ಸಾರಾಂಶವೇ ಕಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗಿರುವ ಮುಗ್ಗತೆ. ಎಲ್ಲಿಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲಿರುಟು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಹುಡುಗಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಶ್ರೀತಿ. ಹುಡುಗಿ ಆಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಭಿಮಾನ ಇತ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೃಷ್ಣತೆ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಕಥೆ, ಆದು ಪಳಗಿದ ಬಗೆ ಇತ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ಅಪ್ಪೇ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬರೆದ.

ಅಪ್ಪೇ ಸಾಕಾರಿತು ಹುಡುಗಿಗೆ. ಹುಡುಗಿನನ್ನು ಯಾವನೋ ಮಹಾನೋ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಕೊಂಡಂತೆ ಕಂಡಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಕಂಡು ಕೇಳಿದವರಲ್ಲ. ಭೇಟಿಯಾದವರಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಯಾರ ಕುಲಗೊಳತ್ತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮೊದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಪೆನ್ನು ಪ್ರೇಂಡುಗಳ ರೀತಿ ಗೇಳತನಕ್ಕೆ ತೋಡಿದರು. ಹುಡುಗಿ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಗೇಳತನವಿಲ್ಲದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಹಡಗಾಗಳೂ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದೆಂದು ಬರೆದಳು. ಹುಡುಗಿನೀಗೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೋಚನಿಸಿತು. ಬರೆಯದೇ ಕುಳಿತ. ಹುಡುಗಿ ಆಪ್ಪೇಹಿಸಿ ಬರೆದಳು. ಈ ನಿರುತ್ತರ ಹೆಣಭಾರ ಎಂದಳು. ನನ್ನ ಗೇಳತನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇದ ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು.

ಹುಡುಗಿ ಅಪ್ಪೇಕ್ಕೆ ಹದಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಎಲ್ಲ ಸಾವಧಾನಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸುವ, ಅಕ್ಷರಗಳ ಅಲ್ಲಿಯತೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಒಂದು ಕೃದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಯಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏಕಾದರೂ ತೋಡಗಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ ಬರೆಯತೋಡಿದ. ಹೇಗೆನ್ನುತ್ತಿರಿ? ಹುಡುಗಿ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನೇ ತಾಳಿದ. ತನ್ನನ್ನು ಇಡೀ ತೆರೆದು ತೋರಿದ. ಬಾಯಗಲಿಸಿ ಗೋಕುಲ ತೋರಿದಂತೆ. ಮಹಿತೋ ಮಹಿಯಾತೋಗಿ ಬೆಳ್ಳಿದಂತೆ... ಒಂದು